

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

LEGE

**pentru modificarea și completarea Legii nr.286/2009 privind Codul penal,
precum și a Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală**

Senatul adoptă prezentul proiect de lege

Art.I.- Legea nr.286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.510 din 24 iulie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 153 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) infracțiunilor prevăzute de art.209 - 211, art.213, art.218-220, art.282 și art.374.”

2. La articolul 154, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazul infracțiunilor de trafic și exploatare a persoanelor vulnerabile și al infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, altele decât cele prevăzute la art.153 alin.(2) lit.c), săvârșite față de un minor, termenul de prescripție începe să curgă de la data la care acesta a devenit major. Dacă minorul a decedat înainte de împlinirea majoratului, termenul de prescripție începe să curgă de la data decesului.”

3. Articolul 216¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.216¹- Folosirea prostituției infantile

Întreținerea oricărui act de natură sexuală cu un minor care practică prostituția se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.”

4. Articolul 218 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.218.- Violul

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 5 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise în condițiile alin.(1).

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi atunci când:

a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

d) făptuitorul se folosește de autoritatea funcției sale;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin.(1) - (3) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;

b) victima se află în perioada sarcinii sau fapta a avut ca urmare avortul;

c) victima se află într-o stare de vulnerabilitate vădită, datorată vârstei, bolii, unui handicap fizic sau psihic, unei situații de dependență sau precarității situației sale economice sau sociale;

d) fapta a fost comisă prin folosirea sau amenințarea unei arme;

e) victimei i s-a administrat alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale.

(5) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(6) Acțiunea penală pentru faptele prevăzute la alin. (1) și alin. (2) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(7) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin.(1) - (4) se pedepsește.”

5. După articolul 218 se introduce un nou articol, art.218¹, cu următorul cuprins:

„Art.218¹.- Violul săvârșit asupra unui minor

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor care nu a împlinit 15 ani se pedepsește cu închisoarea de la 7 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Faptele prevăzute la alin.(1), comise cu un minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoarea de la 7 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia datorată bolii, unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică, precarității situației sale economice sau sociale ori altei cauze;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor;

g) fapta a fost comisă prin folosirea sau amenințarea unei arme;

h) victimei i s-a administrat alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale,

maximul special al pedepsei se majorează cu 5 ani.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin.(2) sunt comise în una din împrejurările prevăzute la alin. (3) sau dacă făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani, maximul special al pedepsei se majorează cu 5 ani.

(5) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(6) Faptele prevăzute la alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 3 ani.

(7) Dispozițiile alin. (6) nu se aplică dacă faptele au fost comise în schimbul unei remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al promisiunii unor astfel de beneficii.

(8) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) - (4) se pedepsește.”

6. Articolul 219 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.219.- Agresiunea sexuală

(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art.218, cu o persoană, săvârșit prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra sau de a-și exprima voința ori profitând de această stare, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Pedepsa este închisoarea de la 4 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) victima se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului;

b) fapta a fost comisă de către un membru de familie sau de către o persoană care conviețuiește cu victima;

c) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

d) făptuitorul se folosește de autoritatea funcției sale;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună.

(3) Pedepsa este închisoarea de la 6 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața victimei în orice alt mod;

b) victima se află în perioada sarcinii sau fapta a avut ca urmare avortul;

c) victima se află într-o stare de vulnerabilitate vădită, datorată vârstei, bolii, unui handicap fizic sau psihic, sarcinii, unei situații de dependență sau precarității situației sale economice sau sociale;

d) fapta a fost comisă prin folosirea sau amenințarea unei arme;

e) victimei i s-a administrat alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale.

(4) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedepsa este închisoarea de la 8 la 15 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(5) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea actelor sexuale prevăzute în art.218 alin.(1) și (2), fapta constituie viol.

(6) Acțiunea penală pentru fapta prevăzută în alin.(1) se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

(7) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin.(1) - (3) se pedepsește.”

7. După articolul 219 se introduc două noi articole, art.219¹ și 219², cu următorul cuprins:

„Art.219¹.- Agresiunea sexuală săvârșită asupra unui minor

(1) Actul de natură sexuală, altul decât cele prevăzute în art.218¹, comis cu un minor care nu a împlinit 15 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Faptele prevăzute la alin.(1), comise cu un minor prin constrângere, punere în imposibilitate de a se apăra ori de a-și exprima voința sau profitând de această stare se pedepsește cu închisoarea de la 4 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) sunt comise în una din următoarele împrejurări:

a) fapta a fost comisă de către un membru de familie al minorului sau de către o persoană care conviețuiește cu minorul;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia datorată bolii, unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică, precarității situației sale economice sau sociale ori altei cauze;

c) fapta a avut ca urmare vătămarea corporală sau a pus în pericol viața minorului în orice alt mod;

d) fapta a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) fapta a fost săvârșită de două sau mai multe persoane împreună;

f) fapta a fost săvârșită de către o persoană care a mai comis anterior o infracțiune contra libertății și integrității sexuale asupra unui minor, o infracțiune de pornografie infantilă sau proxenetism asupra unui minor;

g) fapta a fost comisă prin folosirea sau amenințarea unei arme;

h) victimei i s-a administrat alcool sau orice substanță care îi afectează discernământul sau controlul acțiunilor sale,

maximul special al pedepsei se majorează cu 5 ani.

(4) Dacă faptele prevăzute la alin.(2) sunt comise în una din împrejurările prevăzute la alin.(3) sau dacă făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani, maximul special al pedepsei se majorează cu 5 ani.

(5) Dacă fapta a avut ca urmare moartea victimei, pedeapsa este închisoarea de la 7 la 18 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(6) Faptele prevăzute la alin. (1) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 3 ani.

(7) Dispozițiile alin.(6) nu se aplică dacă faptele au fost comise în schimbul unei remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al promisiunii unor astfel de beneficii.

(8) Dacă actele de agresiune sexuală au fost precedate sau urmate de săvârșirea actelor sexuale prevăzute în art.218¹ alin.(1) - (4), fapta constituie viol.

(9) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin.(1) - (4) se pedepsește.

Art.219². - Determinarea sau înlesnirea întreținerii de acte sexuale sau de natură sexuală între minori

(1) Fapta persoanei care determină sau înlesnește, în orice mod, întreținerea unui raport sexual, a unui act sexual oral sau anal, precum și a oricăror alte acte de penetrare vaginală sau anală între minori care nu au împlinit vârsta de 15 ani, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art.218¹ alin.(1) - (4), după caz.

(2) Fapta persoanei care determină sau înlesnește, în orice mod, comiterea oricărui act de natură sexuală, altul decât cele prevăzute la alin. (1), între minori care nu au împlinit vârsta de 15 ani se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art.219¹ alin.(1) - (4), după caz.

(3) Dacă fapta prevăzută la alin.(1) este precedată sau urmată de fapta prevăzută la alin.(2) se pedepsește doar fapta prevăzută la alin.(1).”

8. Articolul 220 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.220.- Actul sexual cu un minor

(1) Raportul sexual, actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală comise cu un minor cu vârsta între 15 și 16 ani se pedepsesc cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

(2) Fapta prevăzută la alin.(1), comisă de un major cu un minor cu vârsta între 16 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 9 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică, precarității situației sale economice sau sociale ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(3) Fapta prevăzută la alin. (1) se pedepsește cu închisoarea de la 4 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, atunci când:

a) fapta a fost comisă de un membră de familie al minorului sau de o persoană care conviețuiește cu acesta;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică, precarității situației sale economice sau sociale ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice;

e) făptuitorul a împlinit vârsta de 18 ani.

(4) Faptele prevăzute la alin. (1) și la alin. (3) lit. e) nu se sancționează dacă diferența de vârstă între făptuitor și victimă nu depășește 3 ani.

(5) Dispozițiile alin. (4) nu se aplică dacă faptele au fost comise în schimbul unei remunerații, al unui folos material ori al unui avantaj în natură sau al promisiunii unor astfel de beneficii.

(6) Tentativa la infracțiunile prevăzute la alin.(1) - (3) se pedepsește.

9. Articolul 221 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Coruperea sexuală a minorilor

(1) Comiterea de către un major a unui act de natură sexuală, altul decât cel prevăzut în art.220, cu un minor cu vârsta între 15 și 18 ani, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, dacă:

a) minorul este membru de familie al majorului;

b) minorul se află în îngrijirea, ocrotirea, educarea, paza sau tratamentul făptuitorului sau acesta a abuzat de poziția sa recunoscută de încredere sau de autoritate asupra minorului ori de situația vădit vulnerabilă a acestuia, datorată unui handicap psihic sau fizic, unei situații de dependență, unei stări de incapacitate fizică sau psihică, precarității situației sale economice sau sociale ori altei cauze;

c) fapta a pus în pericol viața minorului;

d) a fost comisă în scopul producerii de materiale pornografice.

(2) Actul sexual de orice natură săvârșit de un major în prezența unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Determinarea de către un major a unui minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani să asiste la comiterea unor acte cu caracter exhibiționist ori la spectacole sau reprezentații în cadrul cărora se comit acte sexuale de orice natură, precum și punerea la dispoziția acestuia de materiale cu caracter pornografic se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(4) Fapta unui major de a incita un minor care nu a împlinit vârsta de 15 ani, prin mijloacele de transmitere la distanță, prin intermediul comunicării electronice sau al rețelelor sociale, la comiterea oricărui act de natură sexuală asupra sa, asupra unei persoane sau împreună cu o persoană, inclusiv atunci când actul de natură sexuală nu este comis se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(5) Tentativa la infracțiunea prevăzută la alin. (1) se pedepsește.”

10. Articolul 222 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.222.- Racolarea minorilor în scopuri sexuale

Fapta persoanei majore de a-i propune unui minor care nu a împlinit vârsta de 16 ani să se întâlnească, în scopul comiterii unui act sexual de orice natură sau în scopul comiterii unui act dintre cele prevăzute în art.374, inclusiv atunci când propunerea a fost făcută prin mijloacele de transmitere la distanță, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

11. La articolul 374, după alineatul (3¹), se introduce un nou alineat, alin.(3²), cu următorul cuprins:

„(3²) Fapta unui major de a solicita unui minor să înregistreze, să producă, să distribuie, să expună sau să transmită prin orice mijloace, inclusiv prin mijloace de comunicații electronice sau pe rețele sociale, imagini, videoclipuri sau alte materiale pornografice care îl prezintă pe minorul respectiv având un comportament sexual explicit se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.”

12. Articolul 377 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.377.- Incestul

(1) Raportul sexual consimțit, săvârșit între rude în linie directă sau între frați și surori, se pedepsește cu închisoarea de la un an la 5 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează actul sexual oral sau anal, precum și orice alte acte de penetrare vaginală sau anală săvârșite în condițiile alin.(1).”

Art.II.- Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.486 din 15 iulie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 81 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit.a¹) cu următorul cuprins:

„a¹) dreptul de a fi informată cu celeritate despre împrejurarea că persoana aflată în arest, urmarită penal sau condamnată pentru infracțiunea care o afectează este eliberată sau a evadat din detenție, precum și cu privire la orice măsuri relevante adoptate pentru protecția sa în caz de eliberare sau evadare a autorului infracțiunii;”

2. La articolul 93, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Asistența juridică este obligatorie când persoana vătămată sau partea civilă este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu ori cu capacitate de exercițiu restrânsă sau când persoana vătămată sau partea civilă este victima uneia dintre infracțiunile prevăzute de art.197, art.199, art.208-211, art.213, art.218 - 223 și art.374 din Codul penal.”

3. La articolul 111, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul persoanelor vătămate pentru care a fost stabilită în condițiile legii existența unor nevoi specifice de protecție, organul judiciar dispune una sau mai multe dintre următoarele măsuri fără a aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților:

a) audierea acestora în incinte concepute sau adaptate acestui scop;

b) audierea acestora prin intermediul sau în prezența unui psiholog sau a altui specialist în consilierea victimelor;

c) audierea acestora, cât și eventuala lor reaudiere se realizează de aceeași persoană, dacă acest lucru este posibil și dacă organul judiciar apreciază că aceasta nu aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților;

d) audierea acestora prin videoconferință sau alte mijloace tehnice de comunicare la locul unde beneficiază de măsura de protecție a cazării temporare.”

4. La articolul 111, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) Dacă luarea măsurilor prevăzute la alin. (6) nu este posibilă fără a aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților, organul judiciar poate dispune alte masuri numai cu acordul avocatului și cu avizul psihologului sau al altui specialist în consilierea victimelor.”

5. La articolul 111, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Audierea și, după caz, reaudierea de către organele de cercetare penală a persoanelor vătămate care au fost victime ale infracțiunii de violență în familie, prevăzută de art.199 din Codul penal, ale infracțiunii de rele tratamente aplicate minorului, prevăzută la art.197 din Codul penal, ale infracțiunilor de hărțuire, prevăzută de art.208 din Codul penal și hărțuire sexuală, prevăzută de art.223 din Codul penal, ale infracțiunilor de viol, viol săvârșit asupra unui minor, agresiune sexuală, agresiune sexuală săvârșită asupra unui minor, act sexual cu un minor, determinare sau înlesnire a întreținerii de acte sexuale sau de natură sexuală între minori, corupere sexuală a minorilor și racolarea minorilor în scopuri sexuale, prevăzute la art.218 - 222 din Codul penal, ale infracțiunilor de sclavie, trafic de persoane, trafic de minori, proxenetism și pornografie infantilă prevăzute la art.209-211, art.213 și art.374 din Codul penal hărțuire, prevăzută de art.208 din Codul penal, și hărțuire sexuală, prevăzută de art.223 din Codul penal, precum și în alte cazuri în care, din cauza împrejurărilor comiterii faptei, acest lucru se apreciază ca fiind necesar, se efectuează numai de către o persoană de același sex cu persoana vătămată. Dacă acest lucru nu este posibil fără a aduce atingere bunei desfășurări a procesului ori drepturilor și intereselor părților, audierea acestor persoane vătămate și, după caz, reaudierea lor poate fi realizată de o persoană care nu e de același sex cu persoana vătămată, cu acordul avocatului și avizul psihologului sau al altui specialist în consilierea victimelor.

(8) Dacă persoana vătămată este minor, înregistrarea audierii acesteia prin mijloace tehnice audiovideo este obligatorie în toate cazurile. Atunci când înregistrarea video nu este posibilă, înregistrarea se realizează în toate cazurile prin mijloace tehnice audio.”

6. La articolul 113, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.113.- (1) Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege referitoare la statutul de martor amenințat sau vulnerabil ori pentru protecția vieții private sau a demnității sau în cazul în care eliberarea sau evadarea autorului infracțiunii poate pune în pericol viața privată sau demnitatea persoanei vătămate, a părții civile ori a martorului amenințat sau vulnerabil sau poate cauza acestora un prejudiciu, indiferent de natura și întinderea acestuia, organul de urmărire penală dispune față de persoana vătămată ori față de partea civilă măsurile de protecție prevăzute la art.124-130, care se aplică în mod corespunzător.”

7. La articolul 281 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) asistarea de către avocat a suspectului și a persoanei vătămate, respectiv a inculpatului și a celorlalte părți, atunci când asistența este obligatorie.”

8. La articolul 352, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹)Din oficiu sau la solicitarea expresă a persoanei vătămate sau a procurorului, ședința de judecată este declarată nepublică pentru tot cursul său dacă persoana vătămată este minoră și este victima uneia dintre infracțiunile prevăzute la art.197, art.199, art.208, 209, art.211, art.218-221 și art.223 din Codul penal.”

9. După articolul 355 se introduce un nou articol, art.355¹, cu următorul cuprins:

„Art.355¹.- **Judecata de urgență în cauzele cu persoane vătămate minore**
Cauzele cu persoane vătămate minore, victime ale uneia dintre infracțiunile prevăzute la art.197, art.199, art.208, art.209, art.211, art.218-221 și art.223 din Codul penal, se judecă de urgență și cu precădere, în condițiile art.355.”

10. La articolul 509, după alineatul (5), se introduc trei noi alineate, alin.(6) - (8), cu următorul cuprins:

„(6) Când persoana vătămată este minor cu vârsta mai mică de 15 ani, victimă a infracțiunilor prevăzute la art. 197, 199, 208- 209, 211, 218-221 și 223 din Codul penal, instanța, dacă apreciază că administrarea anumitor probe poate avea o influență negativă asupra sa, va dispune îndepărtarea minorului din ședință. În aceleași condiții pot fi îndepărtați temporar din sala de judecată și părinții ori tutorele, curatorul ori persoana în îngrijirea sau în supravegherea căreia se află temporar minorul.

(7) La rechemarea în sală a persoanelor prevăzute la alin.(6), președintele completului le aduce la cunoștință actele esențiale efectuate în lipsa lor.

(8) În cazul infracțiunilor prevăzute la art.197, art.199, art.208, 209, art.211, art.218-221 și art.223 din Codul penal, instanța de judecată pune la dispoziția părților înregistrarea audiovideo sau audio obținută în condițiile art.111 alin.(8). Instanța audiază persoana vătămată doar în cazuri temeinic justificate.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 29 iunie 2022, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Alina-Ștefania Gorghiu

